

[Bernhard Baunsgaard]

løbe fra sit ansvar for den manglende holdning til dette her.

(Kort bemærkning):

Annelise Gotfredsen (KF):

Fru Lise Østergaard var inde på nogle betragtninger om børns tilvænnning til teatre gennem børneteatre. Nu er det ikke, fordi jeg er så imponeret og overbevist af fru Lise Østergaards oplevelser med børn, der kan sidde stille i 50 minutter. Det kan børn også, hvis man sætter dem foran Dallas eller noget andet i fjernsynet. Det eneste, der ikke kan fastholde deres opmærksomhed, er vel nok Danmarks Radios julekalenderudsendelser.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg var da for det første glad for, at den tidligere kulturminister nu erkender – for det fremgår nemlig ikke af bemærkningerne til forslaget – at dette her ikke er nogle nye problemer, men at ministeren også har følt sig frustreret over, at man ikke kunne gøre noget mere ved det. Men man gjorde altså heller ikke noget mere ved det på det tidspunkt. Den tidligere minister gik jo ikke ud og søgte ekstrabevillinger til disse områder; den tidligere minister måtte også afvise at gå ind i gældssaneringsordningerne. Men ikke desto mindre så forventer den tidligere minister, at den nuværende minister, der måske står i en økonomisk situation, som er endnu sværere, skal løse alle de problemer, som den tidligere regering ikke fik løst. Og det er nu ikke helt nemt.

Men tak for bemærkningen om, at det også var noget, der frustrerede den tidligere minister. Det er altså ikke noget nyt problem, der er skabt ved disse voldsomme besparelsekrafter til kommunerne, således som der står i bemærkningerne til forslaget. Det er nogle problemer, vi har levet med i årevis, og som alle erkender.

Jeg har ikke sagt, at denne ordning fungerer godt eller strålende, eller at teatrene har det dejligt. Jeg har understreget, at det muligvis er på et lavere blus end tidligere; jeg har understreget, at man måske ikke kørte med det fulde repertoire eller det fulde antal forestillinger, som man ellers kunne gøre, og jeg har sagt, at det er højst sandsynligt, at man sparer rundt omkring. Det har jeg da er-

kendt, så man skal ikke skyde mig i skoene, at jeg har udtalt mig om, at det hele fungerer pragtfuldt. Jeg har selv gjort rede for nogle af de problemer, jeg ser. Jeg kunne have tilføjet gældssaneringsproblemet, at mange teatre kører med en ældre gæld, som gør, at der ikke skal meget til for at få det til at vippe, og det har kommunerne mig bekendt stort set afvist at gå ind i alle steder.

Disse problemer er der, og det har jeg ikke benægtet, men jeg kan godt undre mig lidt over, at man nu forventer, at en minister, der står i en endnu mere alvorlig økonomisk situation, skal løse alt det, som den tidligere regering ikke fik løst. Det er jo nemt nok at komme med forslag om merudgifter.

Så vil jeg gerne sige til fru Lise Østergaard, at den bemærkning om, at man vidste ikke bedre, kan jeg ikke få til at hænge på nogen steder. Man kan tro, og man kan gøre, hvad man vil, men faktum er, at der i bemærkningerne til dette forslag, som er fremsat den 2. marts, står – og jeg citerer:

»... at fire egnsteatre er blevet nedlagt pr. 1. januar 1983«.

Senere – og jeg citerer igen:

»De omtalte fire teatre blev nedlagt, fordi de respektive kommuner ikke magtede at fortsætte med at yde tilskud til dem.«

Ja men er det ikke noget, man tror? Enten er et teater nedlagt, eller også er det ikke nedlagt, og man kan ikke fremsætte et forslag den 2. marts og skrive, at der er fire teatre, der er nedlagt, fordi det var de oplysninger, man kunne få på det tidspunkt. Jeg ved ikke, hvornår det tidspunkt har været, men enten er et teater nedlagt, eller også er det ikke nedlagt, så den argumentation holder ingen steder.

Og så skulle det hedde sig, at nu har den nuværende minister fundet sådan et par klatskillinger rundt omkring i nogle kasser for at råde lidt bod på den dårlige samvittighed.

Det er jo ikke tilfældet. Det, der måske sådan lidt nedsættende blev kaldt de løse midler, var da en lille million kroner for Rimfaxes vedkommende, og det tror jeg da de var ret glade for, for det var det, der gjorde, at Rimfaxe kunne køre videre; ellers var Rimfaxe gået ned. Men bevar mig vel, jeg forventer da ingen tak for, hvad vi har gjort.

Så vil jeg gerne sige, at der er ikke tale om nogle små klatskillinger, som kulturministeren har fundet i et eller andet skab. Der er